ISSN: 1304-4796
Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi
Manisa Celal Bayar University Journal of Social Sciences
2026; 24 (2); 902-918

Türkiye'de Bireysel Emeklilik Sistemi Konusunda Yapılan Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Analizi

İskender Demirbilek[1]

ÖZET

2003 yılından itibaren ülkemizde bireysel emeklilik sistemi (BES) giderek önem kazanmış ve ülke ekonomisine önemli katkılar sağlamıştır. Bu gelişimi tam anlamıyla değerlendirmek için, yapılan akademik çalışmaları bibliyometrik analiz yöntemiyle incelemek gerekmektedir. Çalışmada, Türkiye'de yapılan 302 lisansüstü tezin içerik analizi yapılmış olup, Yükseköğretim Kurulu(YÖK) Ulusal Tez Merkezi(UTM)'nde yayımlanan tezler değerlendirmeye alınmıştır. Tezlerin yıllara, türlerine, yayın diline, üniversitelerine, enstitülere, ana bilim dallarına, danışman ünvanlarına, araştırma yöntemlerine ve konularına göre dağılımları incelenmiştir. "Bireysel Emeklilik Sistemi" alanında yüksek lisans tezlerinin doktora tezlerinden çok daha fazla sayıda olduğu, tezlerin %90'ının Türkçe; %10'unun ise İngilizce yazıldığı, Marmara Üniversitesinin toplam 59 tezle en çok tez yazılan üniversite olduğu, sosyal bilimler enstitülerinin ilgili konuda tez sayısı ile lider olduğu, en çok işletme ana bilim dalında tez yazıldığı, profesörler tarafından yürütülen tezlerin sayısın en yüksek sayıda olduğu, analizlerde en çok istatistik biliminin kullanıldığı ve işletme konu başlığının en yüksek orana sahip olduğu bulgularına erişilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Sigortacılık, Bireysel Emeklilik Sistemi, Tez, İçerik Analizi, Bibliyometrik Analiz*

Bibliometric Analysis of Postgraduate Theses on Individual Pension System in Turkey

ABSTRACT

Since 2003, the Individual Pension System (IPS) in Turkey has gained increasing significance and has made substantial contributions to the national economy. To comprehensively assess this development, it is crucial to analyze academic studies through bibliometric methods. This study conducts a content analysis of 302 postgraduate theses available in the National Thesis Center (NTC) of the Council of Higher Education (YÖK). The distribution of these theses was examined based on various criteria, including their publication years, types, languages, affiliated universities, institutes, academic departments, advisors' titles, research methods, and topics. The findings indicate that master's theses significantly outnumber doctoral dissertations in the field of the "Individual Pension System." Furthermore, 90% of the theses were written in Turkish, while 10% were authored in English. Marmara University stands out as the leading institution with 59 theses,

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesi/İstanbul, idemirbilek@marmara.edu.tr, 0000-0001-5523-1736.
(Makale Gönderim Tarihi: 30.10.2025 / Yayın Tarihi:30.06.2026)
Doi Numarası: 10.18026/cbayarsos.1813819
Makale Türü: Araştırma Makalesi

and social sciences institutes dominate in terms of the number of theses produced in this area. The majority of the theses were written in the field of business administration, with professors serving as the most frequent thesis advisors. Statistical methods were identified as the most commonly employed analytical tools, and business-related topics constituted the most prevalent thematic focus.

Keywords: *Insurance, Private Pension System, Thesis, Content Analysis, Bibliometric Analysis*

1.GİRİŞ

Dünyada her geçen gün, aktif-pasif dengesizliği çalışan genç nüfus aleyhinde işlemekte, yaşlı nüfusun sağlık giderlerinin artması ve emeklilik planları, devletlerin yükünü artırmaktadır. Bazı durumlarda devletlerin sosyal güvenlik sistemleri yetersiz kalmakta, özellikle eksik kalan emeklilik ve sağlık gibi hizmetler, tamamlayıcı nitelikteki özel sistemler ile desteklenmektedir.

Türkiye'de 1999 yılında gerçekleştirilen sosyal güvenlik reformu kapsamında, kamu sosyal güvenlik sistemine destek sağlayacak emeklilik programlarının geliştirilmesi amacıyla Bireysel Emeklilik Komisyonu oluşturulmuş ve görevini tamamlamıştır. (Emeklilik Gözetim Merkezi, 2024). Bireysel Emeklilik Sistemi, bireylerin çalışma yaşamları süresince biriktirdikleri tasarrufları yatırıma yönlendirerek, emeklilik dönemlerinde daha güvenli bir mali birikime ulaşmalarını amaçlayan bir sistemdir (Demirbilek, 2012, s. 140).

4632 sayılı "Bireysel Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu" 2001 yılında yürürlüğe girmiş ve devlet sosyal güvenlik sistemini destekleyen bir yapıya sahip, bireylerin emeklilik dönemlerinde daha fazla gelir elde ederek mali güvence sağlayabilecekleri bir emeklilik sistemi oluşturulmuştur. 27 Ekim 2003 tarihinde, sistem, resmen uygulamaya konulmuştur (Faruk, 2016, s. 2).

2003 yılından bugüne, ülkemizde, Bireysel Emeklilik Sistemi hızla önem kazanmış, ülke ekonomisine büyük fayda sağlamış gerek mevzuat güncellemeleri ile gerekse de birtakım regülasyonlar ile kendini geliştirmiş bir sistemdir. Bu nedenle önemi yadsınamaz olan bu konuda alan yazında birçok bilimsel araştırma yapılmıştır. Bir bilim dalında gerçekleştirilen yazılı çalışmaların farklı açılardan incelenmesi, o alanın gelişim seviyesinin tespit edilmesine ve literatürdeki eksikliklerin ortaya çıkarılmasına olanak tanımaktadır (Çelikdemir, 2019, s. 326). Bunu gerçekleştirebilmek için yapılan analiz yöntemlerinden biri de Bibliyometridir.

Bibliyometri" terimi ilk olarak Cambridge Üniversitesi'nde, bir derste, 1922 yılında, E. Wyndham Hulme tarafından "istatistiksel bibliyografya" ifadesiyle kullanılmıştır.Alan yazında 1944 yılına kadar rastlanılmayan bu teknik terim yıllar sonra aynı adla Gosnell tarafından bir makalede ifade edilmiştir (Pritchard, 1969, s. 348-349). Terimin bir sonraki kullanımı 1962 yılında Raisig tarafından atıf çalışmaları üzerine eleştirel bir makalede olmuştur. Raisig bu makalede "istatistiksel bibliyografya"yı, derleme ve yorumlama olarak tanımlamış ve akademik çalışmaların incelenmesi için uygulanan yöntemlerden biri olarak açıklamıştır (Raisig, 1962, s. 450). Pritchard, 1969 yılındaki makalesinde, "istatistiksel

bibliyografya" teriminin kırk yıl boyunca yalnızca dört kez kullanıldığını, terimin hantal ve çok açıklayıcı olmadığını, bu nedenle bu konu için daha iyi bir teknik ifade olan "Bibliyometrik" teriminin uygun olduğunu önermiştir (Pritchard, 1969, s. 349). Bibliyometri, materyali nicel yöntemlerle analiz eden temel bir bilgi bilimi disiplinidir (Merigó ve Yang, 2017, s. 71). Bibliyometrik analiz, yayınların ya da belgelerin belirli özelliklerinin istatistiksel olarak incelenmesi ve sayısal olarak değerlendirilmesiyle ilgilidir (Yılmaz, 2021, s. 1475).

Bu çalışmada, içerik analizi yöntemiyle Türkiye'de hazırlanmış lisansüstü tezlerin incelenmesi hedeflenmiştir. YÖK UTM'de paylaşılan tezler çalışma kapsamına alınmıştır. Araştırmada YÖK UTM'de anlık güncellemeler ve yeni tez ekleme süreçleri devam ettiğinden sağlıklı veri toplama işlemi yapılabilmesi için tarama işlemine 01.04.2024 tarihinde başlanmış ve 01.05.2024 tarihinde sonlandırılmıştır. Çalışmada, bireysel emeklilik sistemi alanındaki lisansüstü tezlerin, yayın diline, üretim tarihlerine, türlerine, üniversitelerine-enstitülerine, ana bilim dallarına, danışman ünvanlarına, araştırma yöntemlerine ve konularına göre analiz edilmiştir.

Türkiye'de "Bireysel Emeklilik Sistemi" alanında bibliyometrik analizin ilk kez yapılması çalışmanın özgünlüğünü oluşturmaktadır.

2.LİTERATÜR

Literatür taraması, araştırma konusuyla ilgili var olan bilgi ve çalışmaları sistematik olarak incelenerek, bu alandaki mevcut birikimi değerlendirmeyi amaçlayan bir süreçtir. Bu inceleme, ilgili literatürdeki temel kavramların, teorik yaklaşımların, yöntemlerin ve bulguların kapsamlı bir şekilde ele alınmasını içerir. Literatür taramasının temel amacı, araştırmacının sorusunu daha net hale getirmesine, literatürdeki boşlukları fark etmesine ve önceki çalışmalara eleştirel bir perspektifle yaklaşmasına olanak sağlamaktır.

Bireysel emeklilik konusu özelinde literatür incelendiğinde son yıllarda lisansüstü tezlere yönelik yapılan pek çok bibliyometrik çalışmanın olduğu görülmektedir.

Çelikdemir (2019), çalışmasında muhasebe standartları konusunda hazırlanan lisansüstü çalışmaların geçmişten bugüne nasıl bir gelişim gösterdiğini inceleyerek, gelecekte yapılacak araştırmalar için yol gösterici bilgileri sunmayı amaçlamıştır. Bu kapsamda, 1991-2018 yılları arasında YÖK Başkanlığı UTM'de muhasebe standartları ile ilgili hazırlanmış olan tezleri analiz etmiştir.

Özispa ve Akdaş (2019), araştırmalarında, dijital dönüşüm üzerine yapılan lisansüstü tezleri değişik açılardan değerlendirmiştir. Araştırma, 2009-2019 sene aralığında YÖK UTM ve ProQuest veri tabanlarında yer alan tezleri kapsamıştır. Sonuç olarak, son iki yıl içerisinde tezlerin sayısında belirgin bir artış olduğu, büyük ölçüde Türkçe dilinde yazıldığı, tezlerin çoğunlukla sosyal bilimler alanında hazırlandığı ve nitel araştırma yöntemlerinin ağırlıklı olarak tercih edildiği ortaya konulmuştur.

Güvendi (2022), çalışmasında, seçmen davranışları üzerine yapılmış lisansüstü tezlerin bibliyometrik bir analizini gerçekleştirmiştir. Araştırma, 1950-2021 yılları arasında Türkiye'de yayımlanan tezlere odaklanmıştır. Çalışmada tezlerin seviyeleri, yazıldıkları dil, ait oldukları üniversiteler, yayımlandıkları yıl, hazırlandıkları anabilim dalları, ele alınan konular ve danışman unvanları gibi kriterler kullanılarak tezler sınıflandırılmıştır.

Köse ve Tezergil (2022), makalelerinde, Mehmet Akif Ersoy hakkında yapılan lisansüstü çalışmaların araştırma eğilimlerini belirlemek amacıyla bibliyometrik analiz yöntemini kullanmışlardır. Bu kapsamda, YÖK UTM'den temin edilen tezler üzerinden sayısal veriler toplanmış ve yüzde ile frekans analizlerine dayalı sonuçlar elde edilmiştir.

Kocabaş (2023), makalesinde, Ülkemizde sivil havacılık bilim dalında hazırlanmış yüksek lisans ve doktora tezlerini sistematik bir literatür taraması yöntemiyle incelemiştir. Araştırmada, "sivil havacılık" anahtar kelimeleri kullanılarak tezler incelenmiş ve bibliyometrik analiz yöntemi uygulanmıştır.

Kadıoğlu, Sezen ve Ersoy (2024), makalelerinde 2013-2023 yılları arasında Türkiye'deki üniversitelerin gazetecilik bölümlerinde tamamlanmış yüksek lisans ve doktora tezleri bibliyometrik analiz yöntemiyle haritalanmıştır. Söz konusu tezlerin lisansüstü düzeylerine, konularına, üniversitelerine, şehirlerine ve yıllarına göre dağılımı incelenmiştir.

Görgülü (2023), çalışmasında; Türkiye'de kent markalaşması üzerine yapılan lisansüstü tezlerin mevcut durumlarının analizini gerçekleştirmek için tezlerin bibliyometrik analizini gerçekleştirmiştir.

Karataş ve Can (2023), çalışmalarında, 1991-2021 yılları arasında Türkiye'de "finansal başarısızlık tahmini" konusuyla ilgili yayımlanmış 73 lisansüstü tezi çeşitli parametreler açısından bibliyometrik olarak incelemişlerdir. Araştırmada kullanılan tezler YÖK tez veri tabanından temin edilmiştir.

Bostan ve Cebeci (2023), "Türkiye'de Turizm Alanında Yapılan Tükenmişlik Konulu Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Profili" başlıklı makalelerinde, 2011-2021 yılları arasında turizm sektöründe tükenmişlik konusu üzerine yapılmış lisansüstü tezlerin genel eğilimlerini tespit etmeye çalışmışlardır. Bu tezleri, yayın yılı, yazar ve danışman cinsiyeti, danışman unvanı, kullanılan araştırma yöntemi, veri toplama teknikleri, yapıldığı enstitü ve anabilim dalı, tez türü, hedef kitle, örneklem büyüklüğü ve öneriler bölümlerinin varlığı gibi özellikler açısından incelemişlerdir.

Ersoy ve Meral (2023), çalışmalarında, sigorta alanında yapılmış 161 doktora tezini içerik analizi yöntemiyle değerlendirmişlerdir.

Pirinççi ve Cihan (2024), çalışmalarında, YÖK Tez Merkezi'nde lenfödem konusu üzerine hazırlanmış tezlerin içeriklerini tanımlayıcı analiz yöntemiyle incelemişlerdir. "Lenfödem" anahtar kelimesi kullanılarak yapılan bibliyometrik analizde, YÖK Tez Merkezi'nde yer alan 96 tez değerlendirilmiştir.

Dikme, Okur ve Köse (2024), WOS veri tabanında 687 ilgili makaleyi VOSviewer programı ile bibliyometrik analiz yöntemiyle incelemiştir. Çalışmada, emeklilik sistemi üzerine en fazla yayının 2019'da yapıldığı ve ağırlıklı olarak ekonomi alanında olduğu belirlenmiştir. En çok atıf alan yazarlar Christopher Phelan ve John Rust (329 atıf), en sık kullanılan anahtar kelime "emeklilik," en fazla yayına sahip ülke ABD (134 yayın), en fazla çalışmaya sahip kurum Oxford Üniversitesi (14 yayın), ve en fazla yayına sahip dergi *International Social Security Review* (19 yayın) olarak tespit edilmiştir.

3.YÖNTEM

3.1.Araştırmanın Kapsamı ve Yöntemi

Bu çalışmada, Türkiye'de yapılan 302 lisansüstü tezin içerik analizi yöntemiyle incelenmesi amaçlanmış; YÖK UTM'de paylaşılan tezler çalışma kapsamına alınmıştır. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden bir tanesi olan bibliyometrik yayın analizi tekniği kullanılmıştır.

Çalışmada;

a. Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki l. tezlerin Yıllara ve Türlerine Göre Dağılımı

b. Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki l. tezlerin Yayın Dili

c. Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki l. tezlerin Üniversitelere Göre Dağılımı

d. Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki l. tezlerin Enstitülere Göre Dağılımı

e. Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki l. tezlerin Ana Bilim Dallarına Göre Dağılımı

f. Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki l. tezlerin Danışman Ünvanlarına Göre Dağılımı

g. Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki l. tezlerin Araştırma Yöntemlerine Göre Dağılımı

h. Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki l. tezlerin Konularına Göre Dağılımı

hususlarında veriler toplanmış ve bu veriler Excel programında düzenlenmiştir.

3.2.Anakütle ve Örneklem

Araştırmanın anakütlesi, Türkiye'de Bireysel Emeklilik Sistemi hakkında hazırlanmış lisansüstü tezlerdir. YÖK UTM'de tez konusunda "Bireysel Emeklilik", "Özel Emeklilik" ve "Pension Fund" kelimeleri ile arama yapılmıştır. Bu üç arama kriterine göre toplanan veriler, "Bireysel Emeklilik Sistemi" adı altında birleştirilmiştir. "Bireysel Emeklilik" kelimelerini içeren 261 teze, "Özel Emeklilik" kelimelerini içeren 33 teze ve "Pension

Fund" kelimelerini içeren 12 teze ulaşılmıştır. Ancak içeriğinde "Pension Fund" kelimeleri içeren 4 tez (793574, 474374, 158452 ve 117442 numaralı tezler) "Bireysel Emeklilik" kelimelerini içeren 261 tezin içerisinde değerlendirileceği için toplamda 302 tez örneklem olarak incelenmiştir. Çalışma, "Bireysel Emeklilik Sistemi" başlığı altında analiz edilecektir. Tezlerin içeriğine ilişkin bilgiler, erişilebilir tezlerden doğrudan alınmış; erişim kısıtlaması bulunan veya erişilemeyen tezlerin ise özetleri üzerinden elde edilmeye çalışılmıştır.

4.BULGULAR

Bireysel Emeklilik Sistemi üzerine yapılan tez çalışmalarının yoğunlaştığı üniversiteler Tablo 3'te gösterilmektedir. Bu alanda toplam 89 üniversitede çalışma yapılmıştır. İncelenen çalışmalar arasında, 59 tez ile Marmara Üniversitesi en fazla çalışmaya sahip kurumdur. Diğer üniversitelere kıyasla daha fazla sayıda çalışmaya ev sahipliği yapan Marmara Üniversitesi, %19,5 oranında lisansüstü çalışma ile öne çıkmaktadır. İstanbul Üniversitesi ise bu alanda en fazla tez üreten ikinci üniversitedir. Akademik ve yayın anlamında güçlü olan bu iki üniversitenin, Bireysel Emeklilik Sistemi üzerine hazırlanan tezlerde başı çekmesi beklenen bir durumdur.

4.1.Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Yıllara ve Türlerine Göre Dağılımı

Araştırmada incelenen lisansüstü tezlerin türlerine ve yıllarına göre dağılımı Tablo 1'de verilmiştir. Verilen değerler, her yıl içinde yüksek lisans ve doktora çalışmaları arasındaki farklılıkları ve bunların toplam tez sayısına olan katkısını göstermektedir.

Tablo 1: Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Yıllara ve Türlerine Göre Dağılımı

Yıllar	Yüksek Lisans	%	Doktora	%	Toplam	%
1993	1	0,38		0,00	1	0,33
1998	1	0,38		0,00	1	0,33
1999	1	0,38		0,00	1	0,33
2000	1	0,38	1	2,70	2	0,66
2001		0,00	1	2,70	1	0,33
2002	6	2,26		0,00	6	1,99
2003	10	3,77		0,00	10	3,31
2004	11	4,15	4	10,81	15	4,97
2005	14	5,28	1	2,70	15	4,97
2006	19	7,17	1	2,70	20	6,62
2007	13	4,91	2	5,41	15	4,97
2008	13	4,91	2	5,41	15	4,97

2009	2	0,75		0,00	2	0,66
2010	17	6,42	2	5,41	19	6,29
2011	5	1,89		0,00	5	1,66
2012	2	0,75		0,00	2	0,66
2013	6	2,26		0,00	6	1,99
2014	5	1,89	1	2,70	6	1,99
2015	10	3,77	3	8,11	13	4,30
2016	15	5,66	2	5,41	17	5,63
2017	12	4,53	4	10,81	16	5,30
2018	27	10,19	2	5,41	29	9,60
2019	33	12,45	4	10,81	37	12,25
2020	8	3,02		0,00	8	2,65
2021	15	5,66	1	2,70	16	5,30
2022	12	4,53	3	8,11	15	4,97
2023	6	2,26	3	8,11	9	2,98
Toplam	**265**	**100,00**	**37**	**100,00**	**302**	**100,00**

Kaynak: YÖK Ulusal Tez Merkezi (https://tez.yok.gov.tr) verilerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Tabo.1'de görüldüğü üzere "Bireysel Emeklilik Sistemi" alanında toplam 302 adet tez yazılmıştır. Bu gösterge belirli yıllar içinde lisansüstü tez çalışmalarının sayısal dağılımını ve bunların genel eğilimlerini incelemek için önemli bir kaynak sunmaktadır. Bu bağlamda, belirli yıllarda akademik ilgi alanlarının veya tez danışmanlığı kapasitelerinin dalgalandığı gözlenmektedir. Örneğin, bireysel emeklilik sistemi için, ülkemizde başlangıç dönemi diyebileceğimiz, 2003-2010 yılları arasında yazılan tezlerin sayısının arttığı, özellikle 2019 yılından toplam 37 adet ile yıllık bazda en üst seviyeye ulaştığı görülmektedir.

Tablo.1'e göre yüksek lisans tezlerinin genellikle doktora tezlerine kıyasla daha fazla sayıda olduğu, ancak belirli yıllarda (örneğin 2000 ve 2001), doktora tezlerinin oransal olarak daha baskın olduğu gözlemlenmektedir. Bu, lisansüstü eğitimin o yıllarda doktora düzeyinde daha fazla teşvik edilmiş olabileceğini veya yüksek lisans tezleri yerine doktora tezlerinin ön planda tutulmuş olabileceğini düşündürmektedir.

4.2.Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Yayın Dili

Tablo.2, İngilizce ve Türkçe dillerinde hazırlanan yüksek lisans ve doktora tezlerinin sayısal dağılımını ve yüzdesel oranlarını göstermektedir. Veriler, her iki dilde yazılan tezlerin toplam içindeki payını değerlendirmeye olanak sağlamaktadır.

Tablo 2: Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Yayın Dili

	Yüksek Lisans	**%**	**Doktora**	**%**	**Toplam**	**%**
Türkçe	242	91	30	81	272	90

İngilizce	23	9	7	19	30	10
Toplam	265	100	37	100	302	100

Kaynak: YÖK Ulusal Tez Merkezi (https://tez.yok.gov.tr) verilerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Tablo.2'ye göre toplam 302 tezin %90'ı Türkçe, %10'u ise İngilizce yazılmıştır. Bu durum, Türkiye'deki lisansüstü eğitimde Türkçe'nin baskın dil olduğunu göstermektedir. Akademik çalışmaların büyük bir kısmı, yerel dili koruma ve yaygınlaştırma eğilimini yansıtmaktadır. Diğer taraftan, doktora düzeyinde toplam 37 tezin %19'unun İngilizce olarak yazılmış olması doktora tezlerinde İngilizce tez oranının yüksek lisans tezlerinden fazla olduğunu göstermektedir. Bu durum, doktora seviyesindeki araştırmacıların uluslararası alanda daha fazla görünür olmayı hedeflediklerini ve çalışmalarını geniş kitlelere ulaştırmak istediklerini gösterebilir.

4.3.Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Üniversitelere Göre Dağılımı

Tablo.3, üniversite bazında yüksek lisans ve doktora tezlerinin sayısal dağılımını ve yüzdesel oranlarını göstermektedir. Tablo.3'te en az üç yüksek lisans tezi üreten üniversiteler listeye alınmış; rakamsal olarak altında kalan 65 üniversite "diğer üniversiteler" kategorisinde toplanmıştır.

Tablo 3: Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Üniversitelere Göre Dağılımı

Üniversite	Yüksek Lisans	%	Doktora	%	Toplam	%
Marmara Ü.	53	20,0	6	16,2	59	19,5
İstanbul Ü.	16	6,0	3	8,1	19	6,3
Gazi Ü.	16	6,0	2	5,4	18	6,0
Anadolu Ü.	9	3,4		0,0	9	3,0
Dokuz Eylül Ü.	7	2,6	1	2,7	8	2,6
Hacettepe Ü.	6	2,3	3	8,1	9	3,0
Boğaziçi Ü.	6	2,3	2	5,4	8	2,6
Karadeniz Teknik Ü.	6	2,3	2	5,4	8	2,6
Dumlupınar Ü.	6	2,3		0,0	6	2,0
Karabük Ü.	6	2,3		0,0	6	2,0
Süleyman Demirel Ü.	5	1,9	1	2,7	6	2,0
Atatürk Ü.	5	1,9		0,0	5	1,7
Bahçeşehir Ü.	4	1,5	1	2,7	5	1,7
Yıldız Teknik Ü.	4	1,5		0,0	4	1,3

Celal Bayar Ü.	3	1,1	1	2,7	4	1,3
Uludağ Ü.	3	1,1	1	2,7	4	1,3
Adnan Menderes Ü.	3	1,1		0,0	3	1,0
Burdur Mehmet Akif Ersoy Ü.	3	1,1		0,0	3	1,0
Çankırı Karatekin Ü.	3	1,1		0,0	3	1,0
İstanbul Ticaret Ü.	3	1,1		0,0	3	1,0
Kahramanmaraş Sütçü İmam Ü.	3	1,1		0,0	3	1,0
Kocaeli Ü.	3	1,1		0,0	3	1,0
Maltepe Ü.	3	1,1		0,0	3	1,0
Trakya Ü.	3	1,1		0,0	3	1,0
Diğer Üniversiteler (65 Ü.)	86	32,5	14	37,8	100	33,1
Toplam	**265**	**100**	**37**	**100**	**302**	**100**

Kaynak: YÖK Ulusal Tez Merkezi (https://tez.yok.gov.tr) verilerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Tablo.3'e göre Marmara Üniversitesi toplam 59 tezle listenin başında yer alırken, örneğin Hacettepe Üniversitesi 9 tezle daha düşük bir sayıya sahiptir. Bu dağılım, tezlerin belli üniversitelerde yoğunlaştığını ve bazı üniversitelerin bu konuda diğerlerine göre daha üretken olduğunu göstermektedir.

Diğer taraftan, bazı üniversiteler, yüksek lisans tezlerinde daha aktifken, doktora tezleri açısından daha düşük bir performans sergilemektedir. Örneğin, Anadolu Üniversitesi'nde yalnızca yüksek lisans tezleri görülürken, doktora tezi hiç üretilmemiştir. Bu durum, üniversitelerin doktora programlarının kapsamı ve niteliği hakkında fikir verebilmektedir.

4.4.Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Enstitülere Göre Dağılımı

Tablo.4, çeşitli enstitülerde yayımlanan tezlerin sayısını ve oranlarını göstermektedir. Veriler hangi enstitülerin akademik üretkenlik açısından öne çıktığını ve tez çalışmalarına en fazla katkıda bulunduğunu anlamak için önemli bulgular içermektedir.

Tablo 4: Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Enstitülere Göre Dağılımı

Enstitü	**Tez Sayısı**	**%**
Sosyal Bilimler Enstitüsü	226	74,8
Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü	35	11,6
Fen Bilimleri Enstitüsü	18	6,0
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü	14	4,6

Eğitim Bilimleri Enstitüsü	7	2,3
Finans Enstitüsü	1	0,3
Avrupa Birliği Enstitüsü	1	0,3
Toplam	302	100,0

Kaynak: YÖK Ulusal Tez Merkezi (https://tez.yok.gov.tr) verilerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Tablo.4'e göre Sosyal Bilimler Enstitüsü toplam 226 tezle en fazla tez üreten enstitü kategorisinde olup, genel tez sayısının %74,8'ini oluşturmaktadır. Bu, sosyal bilimler alanında yapılan akademik çalışmaların baskın olduğunu göstermektedir. Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü, 35 tezle ikinci sırada yer almaktadır ve toplam tezlerin %11,6'sını oluşturmaktadır.

4.5.Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Ana Bilim Dallarına Göre Dağılımı

Tablo.5'te yer alan veriler, çeşitli ana bilim dallarında yazılmış tezlerin miktarını ve toplamdaki oranlarını göstermektedir.

Tablo 5: Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Ana Bilim Dallarına Göre Dağılımı

Ana Bilim Dalı	**Tez Sayısı**	**%**
İşletme	99	32,8
İktisat	34	11,3
Sigortacılık	25	8,3
Maliye	12	4,0
Bankacılık ve Finans	11	3,6
Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri	11	3,6
Sermaye Piyasası ve Borsa	8	2,6
Bankacılık	7	2,3
Ekonometri	7	2,3
Özel Hukuk	6	2,0
İşletme Eğitimi	5	1,7
İstatistik	4	1,3
Çalışma Ekonomisi	4	1,3
Para Sermaye Piyasaları ve Finansal Kurumlar	4	1,3
Aktüerya Bilimleri	4	1,3

Hukuk	3	1,0
Halkla İlişkiler ve Tanıtım	3	1,0
Endüstri Mühendisliği	3	1,0
Girişimcilik ve İnovasyon Yönetimi	2	0,7
Finans ve Bankacılık	2	0,7
Bilgisayar Mühendisliği	2	0,7
Sosyoloji	2	0,7
İşletme (İngilizce)	2	0,7
Muhasebe ve Finansal Yönetim	2	0,7
İktisat (İngilizce)	2	0,7
Aktüerya ve Risk Yönetimi	2	0,7
İşletme Yönetimi	2	0,7
Muhasebe ve Finansman	2	0,7
Sigortacılık ve Sosyal Güvenlik	2	0,7
Sosyal Politika	2	0,7
Matematik Mühendisliği	1	0,3
İktisat Politikası	1	0,3
Büyük Veri Analitiği ve Yönetimi	1	0,3
Ekonomi Finans	1	0,3
Basın ve Yayın	1	0,3
Mühendislik Yönetimi	1	0,3
Sermaye Piyasası	1	0,3
İnşaat Mühendisliği	1	0,3
Finansal Ekonomi	1	0,3
Sigortacılık ve Risk Yönetimi	1	0,3
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi	1	0,3
Sermaye Piyasaları ve Finans	1	0,3
Yönetim Bilişim Sistemleri	1	0,3
Ekonomi	1	0,3
Ana Bilim Dalı İçermeyen	14	4,6
Toplam	**302**	**100,0**

Kaynak: YÖK Ulusal Tez Merkezi (https://tez.yok.gov.tr) verilerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Tablo.5'e göre İşletme Ana Bilim Dalı**,** 99 tez ile toplam tezlerin %32,8'ini oluşturarak en yüksek paya sahip bölümdür. Bu durum, işletme alanının akademik ilgi ve faaliyet

açısından diğer bölümlerden daha fazla öne çıktığını ortaya koymaktadır. Buna karşılık, İktisat Ana Bilim Dalı 34 tez ile %11,3'lük bir paya sahiptir ve ikinci sırada yer almaktadır. İktisat, sosyal bilimler içerisinde önemli bir yere sahip olmasına rağmen, işletme bölümüne göre daha düşük bir tez üretim oranına sahiptir. Sigortacılık Ana Bilim Dalı (%8,3) ve Maliye Ana Bilim Dalı (%4) ise sırasıyla üçüncü ve dördüncü sırada yer alarak, diğer ana bilim dallarına kıyasla daha sınırlı bir tez üretimine sahiptirler.

4.6.Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Danışman Ünvanlarına Göre Dağılımı

Tablo.6, lisansüstü tezlerin danışmanlarının unvanlarına göre dağılımını göstermektedir. Verilere göre, en yüksek oranda tez danışmanlığı yapan unvan Prof. Dr. seviyesindeki akademisyenlerdir. Prof. Dr. unvanına sahip danışmanlar, toplam tezlerin %37,7'sini (114 tez) yönetmiştir. Bunu, %30,8 ile Doç. Dr. unvanına sahip danışmanlar (93 tez) takip etmektedir. Dr. Öğr. Üyesi seviyesindeki akademisyenler ise %30,5 oranında (92 tez) danışmanlık yapmıştır. Dr. unvanına sahip danışmanlar ise %1 gibi oldukça düşük bir oranda (3 tez) tez yönetmişlerdir.

Tablo 6: Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Danışman Ünvanlarına Göre Dağılımı

Danışman Ünvanı	**Tez Sayısı**	**%**
Prof. Dr.	114	37,7
Doç. Dr.	93	30,8
Dr. Öğr. Üyesi *	92	30,5
Dr.	3	1
Toplam	**302**	**100**

* Yrd. Doç. Dr. Ünvanları Dr. Öğr. Üyesi ünvanı olarak değerlendirilmiştir.

Kaynak: YÖK Ulusal Tez Merkezi (https://tez.yok.gov.tr) verilerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Prof. Dr. unvanına sahip akademisyenlerin en yüksek oranda danışmanlık yapması, onların lisansüstü tezlerde kilit bir rol oynadığını göstermektedir. Doç. Dr. ve Dr. Öğr. Üyesi unvanlarına sahip akademisyenlerin tez danışmanlığı oranları birbirine oldukça yakın olup, toplam tezlerin yaklaşık %30'unu yönetmektedirler. Bu, akademik kariyerin orta seviyesindeki danışmanların da lisansüstü eğitimde önemli bir yer tuttuğunu göstermektedir. Dr. unvanına sahip danışmanların, lisansüstü tez danışmanlığı yapma oranı oldukça düşüktür (%1). Bu durum, genellikle Dr. unvanına sahip kişilerin ya danışmanlık yapma fırsatlarının sınırlı olmasından ya da daha kıdemli danışmanların öğrenciler tarafından daha çok tercih edilmesinden kaynaklanıyor olabilir.

4.7.Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Araştırma Yöntemlerine Göre Dağılımı

Tablo.7, lisansüstü tezlerin araştırma yöntemlerine göre dağılımını göstermektedir. Verilere göre, en yaygın kullanılan yöntemler arasında istatistik modeller yer almakta olup, bu yöntemle gerçekleştirilen çalışmalar toplam tezlerin %23,8'ini (113 tez) oluşturmaktadır. Anket çalışmaları %12,2 (58 tez) ile ikinci sırada yer alırken, ekonometrik modeller %11,6 (55 tez) oranında kullanılmıştır.

İstatistik modeller, en fazla tercih edilen araştırma yöntemi olarak öne çıkmaktadır. Bu durum, özellikle nicel analizlerin ve veri odaklı çalışmaların tezlerde sıklıkla kullanıldığını göstermektedir. İstatistiksel yöntemlerin geniş bir veri setine dayalı olarak güvenilir sonuçlar sağlaması, bu yöntemin popüler olmasını açıklayabilmektedir. Ekonometrik modeller, özellikle ekonomi ve finans alanlarında kullanılan önemli bir yöntemdir. %11,58 oranında kullanılması, bu yöntemin karmaşık ekonomik ve finansal ilişkileri analiz etmek için uygun olduğunu göstermektedir.

Tablo 7: Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Araştırma Yöntemlerine Göre Dağılımı

Yöntemler	**Yöntem Sayısı**	**%**
İstatistik modeller	113	23,8
Anket Çalışmaları	58	12,2
Ekonometrik modeller	55	11,6
Descriptive (Betimsel) Araştırma	42	8,8
Karşılaştırmalı Analiz	31	6,5
Performans Analizi - çok kriterli karar verme yöntemleri	18	3,8
Performans analizi - diğer yöntemler	18	3,8
Finansal Analiz	14	2,9
Örnek olay incelemesi, Vaka Analizi, Case Study	6	1,3
Diğer yöntemler	120	25,3
Toplam	**475**	100

Kaynak: YÖK Ulusal Tez Merkezi (https://tez.yok.gov.tr) verilerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Tablo.7'de yer alan diğer yöntemler arasında; risk analizi, alan araştırması, senaryo analizi, ampirik çalışma, hukuki analiz, finansal okuryazarlık analizi, risk yönetimi modelleri, döküman analiz tekniği, yasal çerçeve analizi, zayıflık modelleri, piyasa analizi, finansal analiz vb. yöntemler yer almaktadır.

4.8.Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Konularına Göre Dağılımı

Tablo.8, lisansüstü tezlerin konularına göre dağılımını göstermektedir. Verilere göre, en fazla tercih edilen konu İşletme olup, toplam tezlerin %33,9'unu (150 tez) oluşturmaktadır.

Sigortacılık %27,5 (122 tez) ile ikinci sırada gelirken, Ekonomi %21 (93 tez) oranında tercih edilmiştir. Bankacılık (%9,5) ve Maliye (%2,5) konuları ise daha düşük frekanslarda yer almaktadır.

Tablo 8: Bireysel Emeklilik Sistemi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Konularına Göre Dağılımı

Konu Anahtarı	Sayısı	%
İşletme	150	33,9
Sigortacılık	122	27,5
Ekonomi	93	21,0
Bankacılık	42	9,5
Maliye	11	2,5
Hukuk	10	2,3
Aktüerya	8	1,8
Halkla İlişkiler	3	0,7
Kamu Yönetimi	3	0,7
Mühendislik	1	0,2
Toplam	**443**	**100**

Kaynak: YÖK Ulusal Tez Merkezi (https://tez.yok.gov.tr) verilerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

İşletme konusu, lisansüstü tezlerde en yaygın tercih edilen alan olarak öne çıkmaktadır. Bu durum, işletme alanının geniş kapsamı ve iş dünyasında çok yönlü uygulama alanlarına sahip olmasıyla açıklanabilir. Özellikle yönetim, pazarlama ve strateji gibi alt disiplinlerin çeşitliliği, bu konunun lisansüstü tezlerde öne çıkmasını sağlamaktadır. Sigortacılık konusunun %27,5 ile ikinci sırada yer alması dikkat çekici bir durumdur. Sigortacılık, finansal risklerin yönetimi açısından kritik bir alan olup, bu konudaki araştırmaların artması sektördeki gelişmelere paralel olabilir. Bu sonuç, sigorta sektöründe artan akademik ilginin bir göstergesi olarak değerlendirilebilmektedir. Ekonomi konusu %21 oranıyla üçüncü sırada yer almakta olup, ekonomi biliminin geniş teorik ve pratik uygulamalarını yansıtmaktadır. Ekonomik büyüme, kalkınma ve makroekonomik analiz gibi konular, bu alanın lisansüstü tezlerde sıkça incelenen başlıklar arasında yer almasını sağlamaktadır.

5.SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu çalışma, Türkiye'de bireysel emeklilik sistemi (BES) üzerine yapılan lisansüstü tezlerin bibliyometrik analizini gerçekleştirerek, bu alandaki akademik üretimin genel eğilimlerini ortaya koymuştur. Bireysel emeklilik sistemi, 2003 yılından bu yana ülkenin sosyal güvenlik sistemine önemli bir katkı sağlamış ve bu süreç, akademik literatürde de karşılık bulmuştur. Çalışmanın bulguları, BES üzerine yapılan akademik araştırmaların büyük

ölçüde belirli üniversitelerde ve işletme, ekonomi ve sigortacılık gibi disiplinlerde yoğunlaştığını göstermektedir. Özellikle Marmara Üniversitesi, bu alanda en fazla akademik üretimi gerçekleştiren kurum olarak öne çıkarken, diğer büyük üniversiteler de önemli katkılar sunmuştur.

Tezlerin dil dağılımı incelendiğinde, %90'ının Türkçe yazılmış olması, bu alandaki akademik çalışmaların yerel bağlamda üretildiğini göstermektedir. Ancak, doktora tezlerinde İngilizce kullanımının artması, uluslararası düzeyde görünürlüğü hedefleyen çalışmaların da varlığını işaret etmektedir. Yöntem açısından ise istatistiksel modellerin ve nicel araştırma yöntemlerinin öne çıktığı görülmüştür. Bu durum, BES üzerine yapılan çalışmaların büyük ölçüde veri odaklı ve analitik bir yaklaşımla ele alındığını göstermektedir. Nicel araştırma yöntemlerinin bu kadar baskın olması, BES'in ekonomik ve finansal yönlerine odaklanan çalışmaların sayısal analizlere dayandığını ortaya koymaktadır.

Ancak, çalışmanın bulguları aynı zamanda BES'in farklı boyutlarının (sosyolojik, psikolojik, hukuki) yeterince araştırılmadığını da göstermektedir. Özellikle BES'in bireyler üzerindeki sosyal etkileri, emeklilik sonrası refah seviyesi, bireylerin sistemle ilgili algıları gibi konuların daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyduğu görülmektedir. Sosyolojik ve psikolojik araştırmalar, BES'in sadece ekonomik bir araç olmadığını, aynı zamanda bireylerin yaşam kalitesi ve sosyal güvenlik algıları üzerinde de derin etkiler yarattığını gözler önüne serebilir. Hukuki boyutta ise, bireysel emeklilik sisteminin düzenleyici yapısının daha detaylı incelenmesi ve uluslararası sistemlerle karşılaştırılması, Türkiye'deki BES'in etkinliğini artırabilecek öneriler sunabilir.

Sonuç olarak, bu çalışma, BES üzerine yapılan akademik üretimin mevcut durumu hakkında önemli bilgiler sunmakta ve gelecekte bu alanda yapılacak araştırmalar için rehber niteliği taşımaktadır. Özellikle sosyal bilimlerin farklı disiplinlerinden daha fazla katkı sağlanması, bireysel emeklilik sisteminin çok boyutlu yapısının daha iyi anlaşılmasını sağlayabilir. BES'in sosyoekonomik etkileri üzerine yapılacak disiplinler arası çalışmalar, sistemin daha kapsayıcı ve etkili olmasına katkı sunabilir. Bu bağlamda, BES'in gelecekte daha geniş bir perspektifle ele alınması ve farklı disiplinlerin bakış açılarıyla zenginleştirilmesi bilimsel çalışmalara ve pratik uygulamalara önemli destek sağlayacaktır.

Araştırma ve Yayın Etiği Beyanı

Makalenin tüm süreçlerinde Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nin araştırma ve yayın etiği ilkelerine uygun olarak hareket edilmiştir.

Yazarların Makaleye Katkı Oranları

Makalenin tamamı yazar tarafından kaleme alınmıştır.

Çıkar Beyanı

Yazarın herhangi bir kişi ya da kuruluş ile çıkar çatışması yoktur.

KAYNAKÇA

Acar, T. (2008). *Maddenin farklı fonksiyonlaşmasını belirlemede kullanılan genelleştirilmiş aşamalı doğrusal modelleme, lojistik regresyon ve olabilirlik oranı tekniklerinin karşılaştırılması* (Doktora tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara). Erişim adresi: http://tez2.yok.gov.tr/

Bostan, A., ve Cebeci, T. (2023). Türkiye'de turizm alanında yapılan tükenmişlik konulu lisansüstü tezlerin bibliyometrik profili. *Tourism and Recreation, 5*(1), 1-9. https://doi.org/10.53601/tourismandrecreation.1206343

Bruckman, A. (1997). *MOOSE Crossing: Construction, community, and learning in a networked virtual world for* kids (Doctoral dissertation, Massachusetts Institute of Technology). Retrieved from http://www-static.cc.gatech.edu/-asb/thesis/

Bulut, O. (2013). Between-person and within-person subscore reliability: Comparison of unidimensional and multidimensional IRT models (Doctoral Dissertation). Available from ProQuest Dissertations and Theses database (UMI No. 3589000).

Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2005). *Research methods in education*. London: Routledge.

Çelikdemir, N. Ç. (2019). Türkiye'de muhasebe standartları konusunda yapılan tezlerin incelenmesi. *İşletme Araştırmaları Dergisi, 11*(1), 325-336.

Demirbilek, İ. (2012). Türkiye'de bireysel emeklilik uygulamaları. Erdal, F. (Ed.), *Hayat Sigortaları ve Bireysel Emeklilik Sistemi*, Anadolu Üniversitesi, (3. Baskı), 138-157.

Dikme, B., Okur, M. ve Köse, A. (2024). Bireysel emeklilik sistemi üzerine yapılan çalışmalara yönelik bibliyometrik analiz değerlendirmesi. M. Tastanbekov (Ed.), *4. Bilsel Uluslararası Truva Bilimsel Araştırmalar ve İnovasyon Kongresi Kitabı* (s.275-291). Azerbaycan: Astana Yayınları.

Emeklilik Gözetim Merkezi, Bireysel emeklilik sistemindeki tarihsel gelişmeler. https://www.egm.org.tr/bireysel-emeklilik/tarihce/ Erişim Tarihi: 08 Ocak 2024).

Ergül Güvendi, N. (2022). Seçmen davranışları konulu lisansüstü tezlerin bibliyometrik analizi. *Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 4*(1), 65-71. https://doi.org/10.46482/ebyuiibfdergi.1085889

Ersoy, B., ve Meral, H. (2023). Türkiye'de sigorta araştırmalarının genel görünümü: Doktora tezlerinin içerik analizi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 25*(2), 480-498. https://doi.org/10.16953/deusosbil.1261519

Faruk, A. (2016). Otomatik katılım sisteminin bireysel emeklilik sektörüne etkileri. *Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 1*(1), 1-12.

Göçer Şahin, S., Çakıcı Eser, D., & Gelbal, S. (2018). The interaction effect of the correlation between dimensions and item discrimination on parameter estimation. *Journal of Measurement and Evaluation in Education and Psychology*, *9*(3), 239-257. DOI: 10.21031/epod.402992

Görgülü, Y. (2023). Kent markalaşması üzerine yapılan yüksek lisans tezleri: Bir bibliyometrik değerlendirme (2009-2022). *Turizm Çalışmaları Dergisi, 4*(2), 27-44.

Kadıoğlu, Z. Y., Sezen, E. N., ve Ersoy, O. (2024). Türkiye'de 2013-2023 yılları arasında gazetecilik alanında tamamlanmış yüksek lisans ve doktora tez çalışmalarının bibliyometrik analizi. *Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi İletişim Fakültesi Akademik Dergisi, 3*(1), 132-148.

Karataş, B., ve Can, A. V. (2023). Finansal başarısızlık tahmini üzerine Türkiye'de yayımlanan lisansüstü tezlerin bibliyometrik analizi (1991-2021). *Journal of Accounting and Taxation Studies, 16*(1), 17-55. https://doi.org/10.29067/muvu.1139919

Kocabaş, T. (2023). Türkiye'de sivil havacılık konusu ile ilgili yayınlanan tezlerin bibliyometrik analiz yöntemi ile incelenmesi. *Antalya Bilim Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, 3*(1), 91-98. https://doi.org/10.54969/abuijss.1375358

Köse, A., ve Arıkan Tezergil, S. A. (2022). Türkiye'de Mehmet Akif Ersoy konusunda yapılan lisansüstü tezlere yönelik bibliyometrik bir araştırma. *ODU SOBIAD, Özel Sayı*, 1-14. https://doi.org/10.48146/odusobiad.1095956

Merigó, J. M., & Yang, J. B. (2017). Accounting research: A bibliometric analysis. *Australian Accounting Review, 27*(1), 71-100.

Özispa, N., ve Akdaş, O. (2019). Dijital dönüşüm konusunda yapılmış çalışmaların lisansüstü tezlere dayalı bibliyometrik analizi. *Mersin Üniversitesi Denizcilik ve Lojistik Araştırmaları Dergisi, 1*(1), 60-75.

Pritchard, A. (1969). Statistical bibliography or bibliometrics? *Journal of Documentation, 4*(25), 348-349.

Raisig, L. M. (1962). Statistical bibliography in the health sciences. *Bulletin of the Medical Library Association, 50*(3), 450.

Şahbaz Pirinççi, C., ve Cihan, E. (2024). Türkiye'de yapılan lenfödem konulu tezlerin bibliyometrik analizi. *Izmir Democracy University Health Sciences Journal, 7*(1), 101-108. https://doi.org/10.52538/iduhes.1459547

Yılmaz, K. (2021). Sosyal bilimlerde ve eğitim bilimlerinde sistematik derleme, meta değerlendirme ve bibliyometrik analizler. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi, 10*(2), 1457-1490.